

Public Opinion Quarterly
Social Forces
Sociometry

dl 1 (1936) t/m 4, 5, dl 6 t/m 11,
dl 15 (1935) t/m 18, dl 19 t/m 23;
dl 1 (1957) t/m 4, 5, 6, 7.

De microkaarten worden niet uitgeleend, maar kunnen in de bibliotheken van de genoemde instituten worden gelezen. Degenen, die een eigen microcarthotheek aanleggen, zouden bovendien streven zeer steunen door de evt. copiëring van tijdschriften uit buitenlands bezit te melden aan het Sociologisch Instituut van de R.U. te Utrecht, afd. Bibliografie, Trans 14, Utrecht.

F. B.

BRIEVEN

STATISTISCHE STEKEN . . .

Mijnheer de Redacteur

Moet men het voor de heren Lammers en Swaab eigenlijk niet een groot geluk achten, dat slechts zo zelden tot publicatie wordt overgegaan van de „vertrouwelijke” resultaten van het dagelijkse doorsnee-werk van sociale onderzoekers? Want behoedt het hen niet voor twee uitermate schadelijke gevaren?

In de eerste plaats is zeker te vrezen voor een zich overwerken door aan de lopende band Onderzoektechnische Bijdragen te moeten schrijven, zoals bijv. opgenomen in uw blad, de Sociologische Gids, jrg. 6, no. 1 (februari 1959), en gewijd aan een Enquête onder Theologische Studenten. Terwijl in de tweede plaats ernstig te duchten valt dat de bévingen die hen — volgens eigen fijngevoelig zeggen — bevingen, nu zij kennis namen van één zo'n aan de openbaarheid prijsgegeven werkstuk, zich hoogstwaarschijnlijk dermate heftig en veelvuldig zouden gaan herhalen dat een toestand van „perpetuus tremor” hun deel zou worden.

Deze twee gevaren zijn — voor de beide heren — werkelijk niet denkbeeldig. Als „statistische fijnproevers” (het woord wordt door een hunner zelf gebezigd op p. 38 van dezelfde aflevering van uw tijdschrift) moeten zij wel lijfelijkelijk lijden aan de kwaliteit van talloos vele van bedoelde onderzoekingen, waarin immers, zoals niemand — ook ondergetekende niet! — zal verhelten, menige statistieke streek opgehaald kan worden. En dit lijden is te ondragelijker, waar voor fijn-zinnigen meestentijds de „kwaliteit” van het gehele gerecht staat of valt met het gehalte van dat ingrediënt waarvoor zij een bijzonder ontwikkelde smaak bezitten.

Aan zulk een lijden, zo is helaas te vrezen, valt weinig te verhelpen. Zeiden de Romeinen al niet, mijnheer de redacteur, dat over smaken niet te twisten is?

Met verschuldigde hoogachting,

P. E. KRAEMER